

[Statsministeren]

skyld. Nu er konkurrenceevnen forbedret, og så er det ikke regeringens, men alene erhvervslivets skyld. Sikke en form for argumentation! Naturligvis er det også erhvervslivet, der har været dygtigt, det er klart, til trods for de dårlige konjunkturer, men den økonomiske politik: lavere omkostninger – relativt i hvert fald – konkurrenceevneforbedring og øget eksport er det, sagen drejer sig om. Det er et resultat af dygtige erhvervsfolks indsats, men også af den politik, som er meget, meget svær at føre igennem i en situation som den, vi står i.

Til fru Ingerlise Koefoed vil jeg sige: det er noget sentimentalt sludder og vrøvl at komme her og næsten med gråd i stemmen sige en hel masse om, at regeringen ikke har orienteret socialistisk folkeparti.

Allerførst vil jeg sige, at vi skylder ikke socialistisk folkeparti noget som helst. Den omstændighed, at socialistisk folkeparti har peget på os som regering, vil vi ikke stå i taknemlighedsgæld for. Det kunne I have ladet være med. Lad det være sagt klart, at vi står ikke i nogen taknemlighedsgæld.

Men derudover er det centrale i denne lille sentimentale historie vel stadig væk, at jeg ringede først til gruppens formand i SF, men kunne ikke træffe hende, og derefter ringede jeg til hr. Gert Petersen og orienterede ham, inden økonomiministeren rejste til Bruxelles. Jeg tror, der er grund til for mange partier i denne sal at sige: hvorfor blev vi ikke orienteret? Men vi gav altså jer en lille smule mere, fordi I trods alt har sagt, at I også vil støtte handlingsprogrammet. Det er det, det drejer sig om. Vil I det? Jeg håber det. Vil de radikale det? Jeg håber det. Og er der ikke også andre, der gerne vil, for der er jo en masse erhvervsvenlig politik i det?

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Jeg synes, jeg stillede et konkret spørgsmål, men jeg fik et meget hypotetisk svar, nemlig hvis og hvis og hvis, og det synes jeg ikke rigtig er noget svar. Jeg havde ventet et andet svar, men mit spørgsmål var jo også stillet til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at jeg har såmænd slet ikke nogen sentimentale følelser over for hverken statsministeren eller hans parti. Jeg efterlyste bare en vis form for høflighed, men den kan jeg forstå at jeg ikke kan få; det er der ikke noget at gøre ved.

Jeg gjorde opmærksom på, at finansministeren talte udenom. Han talte om biting i stedet for om mine hovedspørgsmål, men jeg er da meget grebet over, at både finansministeren og statsministeren gider ofre så megen tid på at fortælle, hvem de har kunnet få fat i, og hvem de ikke har kunnet få fat i gennem telefonen.

I øvrigt har jeg noteret mig, at socialdemokratiet ikke synes, de skal være i nogen som helst taknemlighedsgæld eller anden gæld til os; det tager jeg til efterretning og tænker mit.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg behøver kun at gøre et par korte bemærkninger.

Det er rigtigt, at fru Ingerlise Koefoed stillede flere spørgsmål vedrørende selve devalueringsproblematikken, og når jeg ikke kom ind på dem, er det, fordi det er aftalt, at økonomiministeren vil kommentere dem på et senere tidspunkt.

Jeg har egentlig ikke meget nyt at sige til hr. Glensgård. Det er en vurdering og en beregning, at vi fra 1977 til 1979 ud over de flere arbejdspladser, som den almindelige beskæftigelsesfremmende politik gav til resultat, fik 10.000 flere arbejdspladser i den private sektor og i årene 1980 og 1981 30.000–40.000 flere arbejdspladser. Og jeg var i og for sig helt fornøjet med, at hr. Glensgård ikke benyttede lejligheden til at bestride det.

Så forstod jeg, at hr. Ellemann-Jensen mente, at nu skulle han have lidt revanche for den diskussion, han havde i TV i går med hr. Steen Leth Jeppesen, og han var derfor inde på at bestride, at regeringens politik – og det var den politik, der har været ført i de sidste par år – skulle have givet en forbedring af konkurrenceevnen og betydet, at vi har erobret markedsandele. Ja men jeg har jo set, med hvor stor en interesse hr. Ellemann-Jensen har studeret OECDs rapport. Det er ganske vist overvejende nogle andre kapitler end dem, der beskriver, hvilken konkurrenceevneforbedring regeringens politik gennem